

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1902-1904 : L
84:1 - 66**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1



National Library
of Sweden

Älskade,

I dag kom jag ej på dig ur mina tankar - Jag håller länge samtal med dig om en del ena är det andra och jag märker att då jag talar, men det gör jag mycket litet i dessa dagar, så talar jag om dig. Egentligen hade jag trott, att jag skulle komma en skrifva ett stort bref förinnan min bok var färdig, och jag afbröter ^{nu} i sisto kapitlet. Men då jag kommit så långt så blir det väl ändå föredig, det är ju försäkra sig förallt.

Något som jag är mycket glad åt för jag först tala om. Bonnier skref i föregående på ett brefkort, jag hade skrifvit och frågat hvorfor jag aldrig fick konvoktion och han svarade på detta och sedan fortsatta han så här - "Jag måste säga er, att de kapitel ni nuast nämmt Barbro Svensdotter och 9 Annadets dagar (det är kapitlet om upproret) synes mig öfvertröffa allt det föregående, de äro härliga. Boken måste bli en storartad succé." Det är ju förpärsligt roligt, ty Bonnier är ju publikken. Han har inte rätt, ty andra kapitel äro mycket bättre skrifva än dessa, men här förkamma historien lif och intressant och det är väl detta, som utgör den stora delen. Jag tycker också själf om litet spänning. Det är nog inte så dumt att få en ny nyhet. Nu idag håller jag på att skrifva om Barbras barn, jag har ganska roligt och jag tänker på att snart är allt slut, jag läsa en för minniska som jag behöfver öfveranställa mig hjärnan. Vintergatans hängar ju en öfver mig som en olycka, den skall vara färdig den 15 Okt. det får väl bli den 16 eller 17de och för resten så vara vi i främ den.

Då nu allt är så långt kommit och tyckes bli bra, så får jag väl lof att klaga en nyhet. Jag mår bra nu, men det tycker mig att jag varit sjuk hela Sept. Det har varit oro och öfveranställning det mesta men också något annat, nämligen något reumatiskt. Ett par dagar fröde jag att jag skulle få reumatisk feber, blodet damnade i kroppen, och det verkade öfverallt. Nu är det öfver, och jag är fullt bra, det var märkligt, att jag hade kraft att bli frisk. Det är brefkortet

som du blef and på skrif jag, då jag var som värst illa dörren,
jag var mig mycket trött och ledsen, men det var ej minnengen, att det
skulle märkas, jag tänkte mig, att jag helst inte borde ha skrifvit
den dagen, men du had nu ifrängt att jag skulle skrifva att jag ej torde
läta bli. Ja det behöfva ni väl ej tala om men ni ha så mycket an
nat.

Jag blir ibland förskräckt för alla dessa resplaner. Vet du jag tycker
inte vi ska göra något vidt, ni orka det bestämt ej. Vi ska fara
nordligt med pengarna i vintern, så vi ha något kvar till våren, och
då kunna fara omkring i Tyskland till Gussaf Adolfs uppehållsorter.
Ph. Gallen och Karlsruhe, och ett par till ställen måste du se afven om
du ej minner att utförvägt skrifva om hans alla afvenlyg, men det
ger en sådan trygghet att ha ett bakgrundskor. Det är så respektfullt
kunde och så att resa för en bok. I December kunna ni väl af, men
dagens kunna ni ju ej bestämma äre, i alla fall så behöfver ju ej va
ren vara ett hinder ty utanskripter kan ha som helst bestä och
debetationer ännu jag ej skrifva i en andra del, det kan ju
ej behöfvas. Tänk nu bara på att på det tröfligt i Italicen. Capri tycker
jag är bra ditet och trängt och aldrig kunna det se på väl om
du och eluetha stöta ihop, men annars vill jag gärna till
Corsica och afven till Sicilien eller så långt åt söder som du vä
gar för jordbröfning. Kan du tänka att min hjärna är så pass
trött att jag ej längtar efter något nytt utom bara att något med
att se gammalt. Turis skulle jag dock tycka om. Det vara
mig mycket bra att ej vara påskat bara på en bestämd dag.
Om din mamma bara vill vara så snäll och besva så mig
trov jag att hon redor mig ensam ett par månader. Det
är bara detta, att du ej skulle vara hemma om något
hinder, men jag är rädd för.

Skj nu från jag allt sluta. Jag får väl ett sätte brev
nu. Mina minn äro nu fördeliga och fina, men jag vill
ej flytta mig förrens allt är fördeligt. Jag har nu fått ett soffbänk
här som jag varit mig vid. Det är allt alltså mycket bra att ha
Mamma och Hjälp.

Om det ej står något närmilöt i det brev från dig som väl är i
utgående snart var så från den ej bara från mig, för den jag är förbig.